

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

محمد عمر قریشی- کابل

۱۶ اکتوبر ۲۰۲۰

تحمیل "ستراتیژی بستن مکاتب" با تکتیک "حمله مسحانه" بر آنها!

پنجشنبه ۲۴ میزان ۱۳۹۹ - کابل: بعد از آن که از طریق رسانه ها جسته و گریخته مطلع شدم که امروز حوالی ساعت هشت و نیم صبح، تعدادی دزد مسلح وارد یک مکتب در حوزه امنیتی هشتم کابل شده با به یغما بردن گوشی های تیلیفون و پول نقد شاگردان، با خطر آسوده فرار نموده اند، قبل از آن که یادداشت امروزم را در مورد چرائی چنین حرکتی آغاز نمایم، نخست خواستم تا از جریان واقعه به صورت کامل اطلاع حاصل نموده، بعداً در مورد نظرم را خدمت شما خوانندگان گرامی تقدیم دارم.

این مکتب که مسما به مکتب "عبدالحی حبیبی" است، در منطقه "قلعه چه" یعنی جنوب شرق شهر کابل موقعیت دارد. به اساس گفته یک تن از مسئولین مکتب، سارقان مسلح جمعاً سه نفر بودند. آنها از طریق دیوار داخل مکتب شده، یک تن از آنها از طریق درب و دو تن دیگر از طریق کلکین وارد یکی از صنوف- صنف یازدهم- شده با تهدید اسلحه و لت و کوب چند شاگرد بی سلاح و گرفتن تیلیفون های دستی و پول های شان، از همان راهی که آمده بودند، در کمال امنیت و آرامش خاطر دوباره برگشته اند.

هموطنان گرامی!

هرچند این حرکت چون تلفات جانی نداشته و در افغانستان خونبار کنونی خوردن چند مشت و لگد نه تنها به حساب نمی آید، بلکه "نوازش صمیمانه" نیز تلقی می گردد، ظاهراً کم ارزش جلوه داده می شود؛ مگر به نظر من چنین حرکتی از چندین جهت قابل مکت و توجه می باشد. زیرا:

۱- تاحال، هر زمانی که از ناآرامی ها چه در سطح مکاتب و چه هم در سطح باشندگان عادی محل صحبت به عمل می آمد، عمدتاً غرب شهر کابل و منطقه دشت برچی در رأس خبر ها قرار می گرفت، حرکت امروز در قلعه چه یعنی در جنوب شرق شهر کابل، نمایانگر آن است که باند های جنایت پیشه، روی هر دلیلی که است، حوزه فعالیت خود را اگر گسترش نداده باشند، حد اقل انتقال داده اند و با این عمل می خواهند به همه بقبولانند که هیچ گوشه شهر کابل امنیت ندارد.

۲- همان طوری که در عنوان مطلب نیز نگاشته شده، چنین حرکتی می تواند سرآغاز تلاش جهت تحقق ستراتیژی جدید طالب در ناتوان نشان دادن دولت دست نشانده در تأمین امنیت شهر کابل حتا مکاتب آن نیز باشد. هموطنان گرامی!

اگر به خاطرتان مانده باشد، در آخرین سالها و ماه های حاکمیت نوکران روس، عین ستراتیژی با تکتیک ایجاد خطرات جانی برای شاگردان همه روزه در تمام نقاط شهر کابل عملی می شد، باند های رقیب قدرت در آن زمان یعنی داعیان اسلام سیاسی، از آن طریق می خواستند ضمن آن که نارضایتی مردم را از حاکمیت تشدید نمایند، بسیار زیرکانه مکاتب یعنی کانون های علم و دانش را در یک نوع انسداد اختیاری فرو ببرند، امری که در آن موفق شدند و حین هجوم پاده های اسلام سیاسی، جوانان و تشکلاتی وجود نداشت تا به دفاع از خود، از انسانیت، از استقلال وطن و آزادی هموطن سینه سپر نمایند.

به نظر من حمله هدفمندانه و کاملاً سازمان یافته سارقان مسلح امروز، می تواند نقطه آغازی باشد در جهت ایجاد رعب و وحشت در خانواده ها و هراس آنها از اعزام فرزندان شان به مکاتب. این دزدان که یقیناً در تباری با طالب و بقیه نهاد های طرفدار طالب و حاکمیت طالب در داخل و خارج از حاکمیت دولت دست نشانده قرار دارند، مطمئناً در آینده باز هم از این طریق، فضای رعب و وحشت را از طریق مکاتب، کورکستانها، کلینیک های صحتی و بیمارستان ها، در بین جامعه توسعه خواهند داد. احتمال این که آنها من بعد در جریان چنین اعمالی خشونت بیشتر نشان دهند نه تنها منتفی نیست، بلکه قابل پیشبینی نیز می باشد.

هموطنان گرامی!

راه مبارزه علیه چنین تهاجمی به هیچ وجه فرار، مسدود ساختن مکاتب و برخورد انفعالی نیست، بلکه می باید با حرکت از اصل "کمیتة ها و شورا های دفاع از خود" در همه جای، چنان سد نفوذ نا پذیری را علیه چنین تجاوزاتی به وجود بیاوریم که تروریستان مطمئن گردند نمی توانند از خشم شاگردان و مردم محل زنده بیرون شوند، آنها باید رقص مرگ چنین مهاجمانی را قبل از رسیدن نیروهای امنیتی دولت دست نشانده، بر درب هر محلی و بر پایه هر چراغی ببینند، در آنصورت مطمئن باشید که دیگر به چنین حرکتی دست نخواهند یازید.

مبارزه علیه امپریالیسم و ارتجاع، جزع لایتجزای مبارزه علیه دولت دست نشانده می باشد!

سرکها ما را می طلبند!